തൂലിക

ഗുളിക

സർഗ്ഗ സുഗന്ധികൾ ആയ ഏതാനും രചനകളുടെ സമാഹാരം....
അക്ഷര സ്നേഹികളുടെ കൂട്ടായ്മയിൽനിന്ന് ഉരുവം കൊണ്ടവ,
സന്തോഷപൂർവ്വം നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ അർപ്പിക്കുകയാണ്.
വേണ്ടത്ര തയ്യാറെടുപ്പുകളോ പരിശീലനങ്ങളോ
അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. എങ്കിലും ജീവിതം പരിസരത്തിന്റെ
കലഹവും, കൊച്ചുകൊച്ചു പിണക്കങ്ങളും, പ്രതീക്ഷകളും,
സ്വപ്നങ്ങളും അക്ഷരങ്ങളായി പിറവി കൊള്ളാനുള്ള വെമ്പലുകൾ
ഈ രചനകളിൽ നിങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്നു...

SL NO	ഉള്ളടക്കം
1	വൃദ്ധസദനം
2	ഏകാന്തതയിൽ നിന്ന് കൂട്ടുകെട്ടി- ലേക്ക് ഒരു യാത്ര
3	സ്ത്രീത്വം
4	മലമുകളിലൂടെ തുഞ്ചന്റെ മണ്ണിലേക്ക്
5	പ്രകൃതി സുന്ദരി
6	നോവ് പടരട്ടെ
7	പ്രളയ ദുരന്തങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടുമ്പോൾ
8	ഭൂമിയുടെ ദുഃഖം
9	നോവാൽ അലിയുന്ന ജന്മം
10	തളരാത്ത മിടിപ്പ്
11	നോവിന്റെ മുഖംമൂടി ആകുന്ന സന്തോഷം
12	ഉരുകുന്ന ദൈവത്തിൻറെ സ്വന്തം നാട്
13	കേൾക്കാതെ പോയ വാക്കുകൾ

ആശംസകൾ....,,

പ്രിയരേ പൊതു വിദ്യാഭ്യാസ സംരക്ഷണ യജ്ഞം ഭാഗമായി സ്കൂളുകളിൽ രൂപീകൃതമായ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ഐടി ക്ലബ്ബുകൾ രൂപീകരിക്കാൻ കേരള ഇൻഫ്രാസ്ട്രക്ചർ ആൻഡ് ടെക്നോളജി four education അംഗീകാരം നൽകി ഇതിൽ ധാരാളം പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉള്ളടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് mobile ആപ്പ് നിർമ്മാണം പ്രോഗ്രാമിങ് റോബോട്ടിക്സ് ഇ-ഗവേണൻസ് വെബ് ടിവി തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ കുട്ടികൾക്ക് പ്രത്യേകം വൈദഗ്ധ്യം നൽകുന്നു കുട്ടികൾക്കുള്ള പരിശീലനങ്ങൾക്ക് പുറമേ വിദഗ്ധരുടെ ക്യാമ്പുകൾ ക്ലാസുകൾ എന്നിവയും സംഘടിപ്പിക്കുന്നു സ്കൂളുകളിലെ ഹാർഡ് വെയർ പരിപാലനം രക്ഷിതാക്കൾക്ക് കമ്പ്യൂട്ടർ സാക്ഷരത ഭിന്നശേഷിക്കാർക്കുള്ള പ്രത്യേകപരിശീലനം പൊതുജനങ്ങൾക്ക് സ്വതന്ത്ര സോഫ്റ്റ്വെയർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്തു നൽകൽ എന്നിങ്ങനെ വൈവിധ്യമാർന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ മേഖലയിൽ പെടുന്നു ഐടി വിദ്യാഭ്യാസം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വിദ്യാരംഗം സാഹിത്യ ക്ലബ് ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ക്ലബ്ബും ചേർന്ന് ഒരുക്കുന്ന സപര്യ മാഗസിന് എൻറെ എല്ലാവിധ ആശംസകളും നേരുന്നു

ഹേമലത.കെ.ബി
ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്

വൃദ്ധസദനം

ഒരു അമ്മയെ കണ്ടു ഞാൻ ഞാൻ ഒരു ഗവൺമെൻറ്
കെട്ടിടത്തിന് മുൻപിൽ
ആ അമ്മയോട് ഞാൻ ചൊല്ലി
പ്രായംചെന്ന കാലത്ത് ഇവിടെ കൺ നിറഞ്ഞ് നിൽക്കുന്നത്
അമ്മ തൻ സന്താനം ഇട്ടേച്ചു പോയി ദുഃഖിതനായി
അമ്മയോട് ഞാൻ ചൊല്ലി
എന്തിനീവണ്ണം ചെയ്തു?
താനൊരു ഒരു പുരാതന വസ്തു അല്ലേ?
അമ്മതൻ നെടുവീർപ്പോടെ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങി
പിച്ച വച്ച നാൾ മുതൽ തൊട്ടേ എൻ ഓമനകളെ സുഖമായി
വളർത്തി ഞാൻ
യൗവനകാലം കാലം മാടിവിളിച്ച മക്കൾക്ക് ഞാൻ ഒരു
ഭാരമായി തീർന്നു
കേൾക്കുമീ ദൈവംഎൻ മക്കളെ നീ കാത്തീടണേ
ഓർക്കു നീ മനുഷ്യ താൻ അമ്മയെ വൃദ്ധസദനം ഇതിൽ
ആകുമ്പോൾ
അമ്മയെപ്പോലെ മറ്റൊരാളില്ല ലോകത്ത്

ഷംല ഷെറിൻ 8G

ഏകാന്തതയിൽ നിന്ന് കൂട്ടുകെട്ടിലേക്ക് ഒരു യാത്ര

'ചായ, ചായ ' ഞാൻ ഞെട്ടിയുണർന്നു വണ്ടി മയിലാട്ടും കുന്നിലെത്തി. കമ്പി അഴികൾക്കിടയിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കി നോക്കി. സമയം 6 മണി ആയിട്ടേ ഉള്ളൂ... പുറത്ത് ഇത് ഇളം കാറ്റ് വീശുന്നുണ്ടായിരുന്നു അടുത്ത സ്റ്റേഷനിലാണ് ഇറങ്ങേണ്ടത് ഇവിടെ അരമണിക്കൂർ നിർത്തിയിടും. ഒന്ന് പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങാം എന്ന് കരുതി...

'ചേട്ടാ, കാപ്പിയെടുക്കട്ടെ? ' ഞാൻ ഞെട്ടി തിരിഞ്ഞു നോക്കി.. ഒരെട്ടു പത്തു വയസ്സ് തോന്നിക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി... മുഷിഞ്ഞ ഉടുപ്പാണവളുടെ വേഷം.. പാറി പറന്ന തലമുടി." ഇവളുടെ അച്ഛനും അമ്മയും എവിടെ ആവും? ", ' ഒരു കാപ്പി എടുക്കട്ടെ ' അവൾ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. ഞാൻ സമ്മതം മൂളി. ഞാൻ അവളോട് അന്വേഷിച്ചു നിനക്കു ആരുമില്ലേ ഇല്ലേ? "ഇല്ല" അതും പറഞ്ഞ് അവൾ എനിക്ക് കാപ്പി തന്നു. ഞാൻ അവളെ തന്നെ നോക്കി നിന്നു അവൾ എന്നെയും." എത്രയായി? " ഞാൻ ചോദിച്ചു.10 രൂപ അവളുടെ മറുപടി എനിക്ക് എന്തോ മനസ്സിൽ എന്തോ കാർമേഘങ്ങളെ പോലെ മറക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ ഓർമ്മകൾ നിരഞ്ഞു പൊന്തി വന്നു. എനിക്കവളെ അവിടെ ഇട്ടിട്ടു പോരാൻ തോന്നിയില്ല ഞാൻ അവളോട് ചോദിച്ചു

നീ പോരുന്നോ അവൾ എൻറെ കണ്ണുകളിലേക്ക് അ നോക്കി ആ കണ്ണുകളിൽ സംശയത്തിന് റെ നിഴൽ നിഴൽ ഉണ്ടായിരുന്നു പോരേ ഞാനും ഒറ്റയ്ക്കാണ് നിന്നെ ഞാൻ

ഞാൻ പൊന്നുപോലെ നോക്കാം എൻ്റെ വാക്കുകളിലെ സത്യസന്ധത നിഷ്കളങ്കതയോടെ കണ്ടിട്ടുണ്ടാവും അവൾ അവൾ എന്നോടൊപ്പം വന്നു നീ തീവണ്ടി കയറിയിട്ടുണ്ടോ ഞാൻ ചോദിച്ചു അവൾ തലയാട്ടി ഞാൻ അവൾക്ക് ഒരു ഒരു ഐസ്ക്രീം വാങ്ങിച്ചു കൊടുത്തു സ്റ്റേഷൻ വിട്ടു ഞാൻ ആലോചനയിലാണ് അമ്മ ഉപേക്ഷിച്ച് ദിവസം അനാഥാലയത്തിലെ നരകയാതനകൾ മാനസിക പീഡനങ്ങൾ അങ്ങനെ പലതും ഞാൻ എന്താ വിളിക്കേണ്ടത് പെട്ടെന്നായിരുന്നു അവളുടെ ചോദ്യം ഞാൻ ആലോചിച്ചു എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ഇത് ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിച്ചതല്ല ഇതുവരെ എനിക്ക് ആരും ഇല്ലായിരുന്നു അതുകൊണ്ട് തന്നെ എന്താ വിളിക്കാൻ ചോദിച്ചാൽ നിനക്ക് എന്താണ് ഇഷ്ടം അത് വിളിച്ചോ ഞാൻ ചാച്ചന് ഇന്ന് വിളിച്ചോ ട്ടെ എന്നെ മമ്മൂട്ടിയെന്ന വിളിച്ചാൽ മതി അവൾ അവൾ പറഞ്ഞു നിനക്ക് ചാച്ചൻ ഉണ്ടായിരുന്നു എനിക്ക് ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല ഞാൻ അവളോട് പറഞ്ഞു സാരമില്ല ഇനി ഞാൻ ഉണ്ടല്ലോ ചാച്ചൻ അവളുടെ നിഷ്കളങ്കത നിറഞ്ഞ മഞ്ഞ പടി എൻ്റെ ഹൃദയത്തെ ആനന്ദത്തിൽ താഴ്ത്തി എൻ്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വും മനോഹരമായ നിമിഷം എനിക്ക് ഇനി ഒരു അനിയത്തി ഉണ്ടെന്ന് എന്ന ചിന്ത ഇത് എൻ്റെ മനസ്സിനെ ഇന്ന് ആനന്ദത്തിൽ ആക്കി ഞാൻ അവൾക്കു വേണ്ടി ഇനി ജീവിക്കണം നിർത്താതെയുള്ള യാത്ര മതിയാക്കി ഇനി ജീവിക്കണം

അഥീന.എസ് 9C

സ്ത്രീത്വം

വിശപ്പിൻറെ ദേവൻ അടക്കി
ഭരിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആണ് അവൾ തൻറെ മാംസം
വില്പനക്കു വച്ചത്
പാറുന്ന മുടി തന്നെ കീഴടക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആണ്
അവൾ തൻറെ ന്യൂനത വെളിപ്പെടുത്തിയത്
അവഗണനകളും പീഡനങ്ങളും വർധിച്ചപ്പോൾ ആണ്
അവൾ തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയത്
ഇതിനെല്ലാം കാരണം അവളൊരു "പെണ്ണായിരുന്നു"
നാളെകളിൽ മറ്റൊരു ജന്മത്തിലൂടെ പുനർജനിക്കേണ്ടവൾ,
അവളിന്ന് നാടിന്നപമാനം
ദുശ്ശകുനം
മഹാപാപി

സഫ്ന വി. പി. 8M

മലമുകളിലൂടെ തുഞ്ചന്റെ മണ്ണിലേക്ക്

2018 ഒക്ടോബർ 13 ശനിയാഴ്ച രാവിലെ മലയാള സാഹിത്യ സമാജത്തിന് ആഭിമുഖ്യത്തിൽ രായിരനെല്ലൂർ മലയിലേക്കും തുഞ്ചൻ പറമ്പിലേക്കും യാത്ര തിരിച്ചു ആടിയും പാടിയും പുതിയ അനുഭൂതികൾ നുണഞ്ഞ് കൊണ്ടായിരുന്നു യാത്ര രായിരനെല്ലൂർ മലയിലേക്കുള്ള ചവിട്ടുപടികൾ ഒരു വലിയ ചോദ്യചിഹ്നമായി മുന്നിൽ നിന്നെങ്കിലും മലമുകളിലെ മനോഹാരിതയും മറ്റും ഊർജ്ജമാക്കി ഞങ്ങൾ മുന്നോട്ട് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു പ്രകൃതിയുടെ മനോഹരമായ സൃഷ്ടികളെ കണ്ടറിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ അധ്യാപകർക്കൊപ്പം മലമുകളിലേക്ക് നടന്നു പടികൾ കയറി മുകളിലെത്തുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ വെള്ളക്കുപ്പികൾ കൈക്കൊണ്ടിരുന്നു മഴയുടെ ലാഞ്ചന വിട്ടുനിന്ന പ്രഭാതം ഞങ്ങൾക്ക് പുതിയ വെളിച്ചം നൽകുകയായിരുന്നു എന്നുവേണം കരുതാൻ മലകയറുമ്പോൾ ഉണ്ടായ വിഷമങ്ങൾ മറന്ന് മലമുകളിൽ എത്തുമ്പോൾ വിസ്മയത്തിന് അറിവിൻറെ പുതിയ ചക്രവാളത്തിൽ ആയിരുന്നു ഞങ്ങൾ നാറാണത്തു ഭ്രാന്തൻ

പ്രതിമയും തറ കെട്ടിയ ആൽമരങ്ങളും തല ഉയർത്തിനിൽക്കുന്ന
പഴമയുടെ ക്ഷേത്രവും പച്ചപുതച്ച താഴ്‌വാരങ്ങളും മനോഹരമായ
ദൃശ്യ വിസ്മയങ്ങളായി മലയാളം അധ്യാപകരായ ജ്യോതി സാറും
അപ്പു സാറും പകർന്നുതന്ന ഐതിഹ്യകഥകൾ പുതിയ
അനുഭവമായിരുന്നു ജീവിത ക്ലേശ ത്തിൻറെ കല്ലുരുട്ടി കയറ്റി
താഴേക്കിട്ട് രസിക്കുന്ന നാറാണത്തുഭ്രാന്തൻ ചിത്രം മനസ്സിൽ
വരച്ചെടുക്കാൻ ഞങ്ങളുടെ അധ്യാപകർക്ക് സാധിച്ചു ഒപ്പം പുതിയ
മനുഷ്യൻറെ സ്വാർത്ഥതയും ചിന്താവിഷയമായി നിളാനദിയുടെ
വിശ്രമ കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് ആയിരുന്നു അടുത്ത യാത്ര
മണൽപരപ്പിൽ കണ്ണുനീർ ചാലുകൾ പോലെ മെലിഞ്ഞ പുഴ
കണ്ടപ്പോൾ പ്രളയകാലത്തെ പുഴയുടെ ചിത്രങ്ങൾ മനസ്സിൽ
തെളിഞ്ഞുനിന്നു ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനുശേഷം മലയാളത്തിൻറെ
ഭാഷാപിതാവിന് മണ്ണിലേക്ക് ആയിരുന്നു യാത്ര
തുഞ്ചൻപറമ്പിലെ കുളവും എഴുത്തോല കളും ശാരിക
പൈതലിനെ യും കണ്ട കഴിക്കാത്ത കാഞ്ഞിര മരത്തിന് ചുവടെ
മലയാളം ചൊല്ലി പറഞ്ഞു മ്യൂസിയത്തിലേക്ക് മ്യൂസിയത്തിൽ
ഞങ്ങളെ എതിരേറ്റ ഗൈഡിനെ എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം
വിളിച്ചുപറഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രങ്ങളായി മാറുകയായിരുന്നു
വള്ളത്തോളിനെ കുറിച്ചുള്ള ഡോക്യുമെൻററി കണ്ടിറങ്ങുമ്പോൾ
മണിനാദം പോൽ മധുരം നമ്മുടെ മലനാട്ടിൻ മൊഴി മലയാളം
എന്ന അറിയാതെ മൂളിപ്പോയി അനുഭവങ്ങളുടെ വർണ്ണകാഴ്ചകൾ
സമ്മാനിച്ച പ്രിയ ഗുരുക്കന്മാർക്കും സാഹിത്യ ക്ലബ്ബിനും നന്ദി
പറഞ്ഞുകൊണ്ട്

സന എസ് ഖാൻ

9 C

പ്രകൃതി സുന്ദരി

എത്ര എത്ര സുന്ദരം ഈ പ്രകൃതി നമ്മുടെ സുന്ദരിയാം
പ്രകൃതി മലരണിയും കാടുകളും കാട്ടു – പൂഞ്ചോലയൊഴുകും
മേടുകളും
എത്ര എത്ര സുന്ദരം ഈ പ്രകൃതി അരുവികളിലെ കള കള
നാദം കേൾക്കാനെന്തൊരു സുഖം കാണാൻ എന്തൊരു
രസമാ
എത്ര സുന്ദരമീ പ്രകൃതി
മരങ്ങളിൽ പൂവായ് സ്വർണ്ണം വിതറി പിന്നെ കായായ്
മാറും
മായാജാലംകാട്ടും
മന്ത്രവാദിനി പ്രകൃതി സുന്ദരിയായൊരു പ്രകൃതി
നമ്മുടെ സുന്ദരമായ ഭൂമിയിത് പ്രകൃതിയൊരു ദേവതയല്ലോ
ഭൂമിയിൽ കനിഞ്ഞു വന്നൊരു ദേവതയല്ലോ
എത്ര സുന്ദരമീ പ്രകൃതി
നമ്മുടെ സുന്ദരിയാം പ്രകൃതി

മുബൈന. 8F

നോവ് പടരട്ടെ

എന്നോ എന്നിൽ ഒരു നോവ് പടർന്നിരിക്കുന്നു
നീയെന്നെ വിട്ടു പോയതിൽ പിന്നെയോ
ഞാൻ എന്നെ തന്നെ നിനക്ക് തന്നതിൽ പിന്നെയോ
എന്നോ എന്നിൽ ഒരു നോവ് പടർന്നിരിക്കുന്നു
ഞാൻ മാത്രമായ
നിനക്കായ് എഴുതിയ വരികളിലും
എന്നോ ഒരു നോവ് പടർന്നിരിക്കുന്നു
നിന്നോടുള്ള സ്നേഹം പോലൊരു നോവ്
മാംസവും മജ്ജയും കീറി മുറിച്ച്
Ninnormakal എന്നിൽ നിറയെ ആസ്വദിക്കുന്നുഞാൻ ഈ നോവും
നിന്റെ സാന്നിധ്യം ആണെന്നതോർക്കെ
പടരട്ടെ പടരട്ടെ നിന്നോർമകൾ
പിന്നെ ഊറ്റി കുടിക്കട്ടെ എൻ രക്തം
ഈ തൂണിൽ ചാരി ഇരുന്നു ഞാൻ
നിന്നെ കുറിച്ച് ഓർക്കുന്ന വേള
നിറയുന്നു, നനയുന്നു കവിളുകൾ
നിന്റെ വിരഹത്താലെന്ന പോലെ
ഇരുട്ടിലും ഒരു നോവ് പടർന്നിരിക്കുന്നു

എന്നിലുള്ളത് പോലെ

സ്വാതി.ടി 9 C

പ്രളയ ദുരന്തങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടുമ്പോൾ

“ നമുക്കൊന്നായി ആയി കൈകോർക്കാം ” എന്ന മുദ്രാവാക്യം നമ്മൾ പഠിച്ചത് ഇന്ന് അനുഭവപ്പെടുന്ന ഇന്ന് പ്രതിഭാസങ്ങളിലൂടെയാണ്. വെള്ളപ്പൊക്കവും ഉരുൾപൊട്ടലും ആണ് നമ്മളെ ഈ വചനങ്ങളിലേക്ക് ഒരു സൗഹൃദ ക്കൂട്ടായ്മ ആക്കിയത്. ഒരുപാടു സ്വപ്നങ്ങൾ നെയ്തു എടുത്തവരുടെ ജീവൻപോലും ബാക്കിവയ്ക്കാതെ കുഞ്ഞു ജീവനുകൾ പോലും വിഴുങ്ങിക്കൊണ്ട് പോയവരാണ് വെള്ളപ്പൊക്കവും ഉരുൾപൊട്ടലും

ഒരുപാട് വർഷത്തെ സ്വപ്നവും അധ്വാനവും വിയർപ്പും കൊണ്ട് ഒരു വീടുണ്ടാക്കി അതിൽ താമസിച്ച് കൊതിതീരും മുൻപേ ആ വീട്ടിൽ തുടിച്ചിരുന്നു ജീവനുകളും കൊണ്ട് ഉരുൾപൊട്ടൽ പോയി കൊണ്ടിരുന്നു. ജീവിച്ചു തുടങ്ങുന്ന അന്ന് ഓരോ ഓരോ പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളെയും യും ആയുസ്സ് ഇനിയും തരാൻ ഞാൻ വേണ്ടി വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

മുത്തശ്ശി മുത്തച്ഛൻ മാരെ കൊണ്ടും ആ ജ്വലിക്കുന്ന ഉരുൾ ഉരുൾപൊട്ടൽ പൊയ്ക്കോ ഇരുന്നു ഒന്നു സഹോദരിയുടെ യുടെ വിവാഹത്തിനു വന്ന് അന്ന് ഒരു ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ കാരൻ പക്ഷേ വിവാഹസമയത്ത് അത് അവിടെ അവിടെ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നത് അത് കുന്നിൻ മുകളിൽ നിന്ന് ഇന്ന് ഒലിച്ചു വന്ന ആന വലിയ വലിയ പാറക്കഷ്ണങ്ങൾ ആയിരുന്നു

ശാന്തമായി ഒഴുകിയിരുന്ന നദി പെട്ടന്ന് ഗർജ്ജിച്ചു കൊണ്ട് തൻറെ വീടിനെയുംയും വീട്ടുകാരെയും തൻറെ ജലത്തിൽ ആഴ്ത്തി. ശാന്തമായി ഒഴുകിയിരുന്ന നീർച്ചാലുകൾ തോടുകൾ കൾ പുഴകൾ കൾ എല്ലാം എല്ലാം കവിഞ്ഞൊഴുകി . വീടിന്റെ ചുമരുകൾ പൊട്ടി ദേഹത്തേക്കു വീണ് അവിടെ കിടന്ന് പ്രാണൻ വെടിയേണ്ടി വ്സന്ന കുട്ടികൾ തുടങ്ങി ഒന്നും ബാക്കി വയ്ക്കാതെ തീക്ഷ്ണമായ ഗർജ്ജനത്തോടെ വെള്ളപ്പൊക്കവും ഉരുൾ പൊട്ടലും ജീവൻ എടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നു. മൃതദേഹങ്ങൾ പോലും ബാക്കി വയ്ക്കാതെ എല്ലാം മണ്ണിന്നടിയിലേക്ക് താണ് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു.

കവളപ്പാറ, പുത്തുമല കോട്ടക്കുന്ന് എല്ലായിടത്തും ഉരുൾപൊട്ടി. നിലമ്പൂരിൽ വെള്ളപ്പൊക്കവും ഉണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ ജില്ലയായ മലപ്പുറത്തിനെ ആണ് ആണ് ഇത് കൂടുതൽ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവർക്കായി നമുക്ക് അ ഒന്നുചേരാം എന്ന മുദ്രാവാക്യമാണ് ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനി എന്ന നിലയിൽ മുന്നോട്ടു വെക്കുവാൻ. ഉള്ളത്. ഇവർക്കായി നാം പുറത്തിറങ്ങണം നമ്മളാൽ കഴിയുന്ന ധനസഹായവും മറ്റു വീടുകളിൽ ചെന്ന് ഇന്ന് ഇവരുടെ അവസ്ഥയെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി ആക്കി കൊടുക്കുകയും യും ചെയ്യണം. കടകളിൽ പോയി പലതരം സാധനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും അതുപോലെ

ഉപയോഗിക്കാൻ ഞാൻ കഴിയുന്നവസ്ത്രങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഇത് അവർക്ക് വലിയ ആശ്വാസമാകും. വെള്ളം കയറിയ വീടുകൾ ശുചീകരിച്ചു കൊടുക്കുകയുംയും അവർക്ക് കുടിവ വെള്ളമെത്തിച്ച് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. അവർക്ക് അത്യാവശ്യമായ ഒരു ഘടകമാണ് ശുദ്ധജലം. ശുദ്ധജലം നൽകുന്നത് പോലെ മഹത്വപൂർണ്ണമായ വേറൊരു കാര്യം ഇല്ല. ഞാൻ എന്നാൽ കഴിയുന്ന സഹായം നൽകും എന്നാണ് ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും മുന്നോട്ട് വെക്കേണ്ട ആശയം.

നിങ്ങൾ വാർത്ത കാണുന്ന വരാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഒരു അൽപമെങ്കിലുംദയ ഉണ്ടെങ്കിൽ, നാളെ നമുക്കും ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായാൽ ഇവരെയൊക്കെ തന്നെ ഉണ്ടാക്രു എന്ന ചിന്തയും, മറ്റുള്ളവരുടെ സങ്കടം കണ്ടാൽ കണ്ണിൽ നിന്ന് ഒരു തുള്ളി കണ്ണീർ പൊഴിക്കുന്ന വരാണെങ്കിൽ അയാളാണ് യഥാർത്ഥ മനുഷ്യൻ. ഇവരൊക്കെ നല്ലൊരു തുകയും മറ്റ് ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറ്റി തരികയുള്ളൂ.അക്കിത്തം പറയുന്ന ഒന്ന് രണ്ടു വരികൾ നോക്കു...

“ഒരു കണ്ണീർ കാണാം പൊഴിക്കവേ മറ്റുള്ളവർക്കായ്
ഉദിക്കയാണെന്നാത്മാവിൽ ആയിരം
സൗരമണ്ഡലം “

മറ്റുള്ളവരുടെ അവസ്ഥ കണ്ടാൽ നമ്മൾ അവരെ സഹായിക്കണം എന്നും അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നു കൊടുക്കണം എന്നും നമ്മൾ മറ്റുള്ളവർക്കായി എന്തെങ്കിലും സഹായം, അത് എത്ര ചെറുതും ആകട്ടെ വല്ലതും ആകട്ടെ ചെയ്തു കൊടുക്കുമ്പോൾ ഒറ്റക്ക് അല്ല തനിക്ക് പിന്തുണയായി ആരെങ്കിലും ഉണ്ട് എന്ന ചിന്ത അയാളിലും ഒരു സഹായം

ചെയ്യു സന്തോഷം നമ്മളിലും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതൊരു ഒരു പാഠമാകണം."വരൂ ഒന്നായ് കൈകോർക്കാം " എന്ന ആശയം മുന്നോട്ടു വക്കാം

ആദിത്യ.പി.പി 9 D

ഭൂമിയുടെ ദുഃഖം

എന്തുപറ്റി പറ്റി നമ്മുടെ ഭൂമിക്ക്?
പച്ചവിരിച്ച ഈ ഭൂമിക്ക്
കാടുകളും വയലുകളും എവിടെപ്പോയി പോയി?
വയലുകളെല്ലാം നികത്തി പോയി കുളങ്ങളും പുഴകളും
വറ്റിപ്പോയി എന്തുപറ്റി നമ്മുടെ ഭൂമിക്ക്?
മനുഷ്യ കരങ്ങൾക്ക് ഇരയാകുന്ന
എത്ര ജീവനുകൾ
കുന്നുകൾ താഴുന്നു
ഫ്ലാറ്റുകൾ ഉയരുന്നു
മധുരമാർന്ന കിളിനാദങ്ങൾ എവിടെപ്പോയി?
എന്ത് പറ്റി നമ്മുടെ ഭൂമിക്ക്?
ഡോഡോയും ഡൈനോസറും
മാമത്തും നശിച്ചു പോയോ?
അതോ......
ഇതെല്ലാം എല്ലാം മനുഷ്യരുടെ ക്രൂരതയിൽ പെട്ടു പോയോ?
പണത്തിനായി ഓടുന്ന മനുഷ്യാ...... ഇവരുടെ രോദനം
കേൾക്കുന്നില്ലേ....? എന്തുപറ്റി നമ്മുടെ ഭൂമിക്ക്
പച്ചവിരിച്ച ഈ ഭൂമിക്ക്

അൻസില. 8F

നോവാൽ അലിയുന്ന ജന്മം

നീയെന്നെ പിരിഞ്ഞതിന് വേദന മാറാതെ നോവുകയാണ്
എൻ ചിത്തം ഉള്ളിലെ നൊമ്പരം പറയാൻ കഴിയാതെ
പൊള്ളുകയാണെൻ ചിത്തം
നമ്മൾ പങ്കിട്ട മധുര നിമിഷങ്ങൾ ഓർത്തു ഞാൻ
നോവുകയാണ്
നോവിന്റെ അലകടൽ തഴുകി ഉണർത്തുന്ന
വിരഹമാണെൻ
 പുതു ജന്മം
ഇങ്ങനെ നോവാൽ നിറഞ്ഞൊരു ജന്മം എന്തിനു തന്നു ണീ
പ്രാണ സഖി
കണ്ണുകൾ തോൽക്കുമ്പോൾ സ്നേഹം നിറച്ചു ഞാൻ
വാക്കാൽ ആശ്വസിപ്പിച്ചും
ഒരു വാക്കിനാൽ പോലും ജീവിക്കാൻ ആവാതെ നിന്നെ
എൻ സ്വപ്നലോകത്തിൽ ആഴ്ത്തി

പ്രിയ സഖീ നിന്നെ ഞാൻ ഞാൻ തേടുന്നു
ഈ ജന്മം നോവുകൾ അലതല്ലും മനസ്സുമായി
തരുകിൽ ഒരു ജന്മം വീണ്ടും എനിക്കായി തരുമെന്ന് കരുതുന്നു
എൻ മനസ്സ്
പ്രിയ സഖി നിന്നെ ഞാൻ ഓർത്തു കണ്ണീർ പൊഴിക്കുന്നു
ആയിരം കണ്ണീർ കണങ്ങൾ
ഒഴുക്കുന്നു ഞാൻ
എന്തിനീ ജന്മം നോവിലാഴ്ത്തി
നിന്നെ ഞാൻ ഓർത്തു
ഭ്രാന്തനായ്
നീയെന്നെ തേടി വരുമെന്ന തോന്നലുമായ്
സഖി നിന്നെ തേടിയിരിക്കുന്നു
ഞാൻ ഒരായിരം നോവലുമായി

ആദിത്യ.പി.പി 9 D

തളരാത്ത മിടിപ്പ്

എങ്ങുപോയി പോയി നമ്മുട പ്രകൃതി
എങ്ങുപോയി പ്രകൃതിയുടെ വികൃതി തിങ്ങി നിറയും കേര
മരങ്ങളാൽ കളകളം ഒഴുകും അരുവികൾ
നശിപ്പിക്കുകയാണോ ഈ
പ്രകൃതിയെ നമ്മൾ
ദ്രവ്യത്തിന് വേണ്ടി മറക്കുകയാണോ ആ പ്രകൃതിയെ
ക്രൂരത ചെയ്യുവാൻ എന്തെളുപ്പം കഷ്ടത നന്മനസ്സ് മനസ്സ്
യന്ത്ര കാലത്തിൽ വരവായിന്ന് കാലത്തിനു യോജിച്ച
മനുഷ്യരിന്ന്
പ്രകൃതി തൻ അമ്മയെ നശിപ്പിക്കും പ്ലാസ്റ്റിക്
തണലേകിടും മരങ്ങളെ
വെട്ടി നശിപ്പിക്കുന്നു ഇന്നാളുകൾ
തളരാതെ എന്നുമീ തണലേകിടും പ്രകൃതി
പാവമാം പ്രകൃതി
ജീവനാം പ്രകൃതി

ഇർഫാന. 8M

നോവിന്റെ മുഖംമൂടി
ആകുന്ന സന്തോഷം

വേദനിക്കുന്നൊരാ ഹൃദയത്തിനുള്ളിൽ ആണ് ഇന്നിതിൽ
ഭാരം ആകുന്നത്
നോവുകൾ ഏറെ ഉണ്ട്ന്നീ മണ്ണിൽ
ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നിതാ ഹൃദയത്തിനുള്ളിൽ
മറക്കാനാകാതെപേന കൊണ്ടെഴുതിയ പോലെ
ഒരിക്കലും ലും മറക്കാൻ പറ്റാത്തതാണീ ജീവിതത്തിൽ
നിറയുന്നൊരാ നോവിന്റെ കദന കഥ നോവിനിയുമുണ്ട്
അനുഭവിക്കാനായി ബാക്കി വെച്ചേക്കു
നുവരോ ഇന്നിതാ ഈ മണ്ണിൽ നിറമുള്ള ഉള്ള
വർണത്തിനായി ഇന്നിവിടെ പരക്കം പായുന്നു എല്ലാവരും
നോവുകൾ എന്തുമാകട്ടെ അത് ഒരിക്കലും മായുന്നില്ല
എന്തിനോ ആർക്കും ഇല്ലാത്ത പോലത്ര
നോവിന്നനുഭവിച്ചു ഇനിയും
എത്ര നോവനുഭവിക്കാൻ ഉണ്ട് ജീവിത പാതയിൽ
ഇതല്ല അല്ല നോവ് അതിനപ്പുറത്തേക്കുള്ള

വാതിലിൽ നിൽക്കുന്നു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഏറെ നോവുകൾ
എന്തുമാവട്ടെ തിരിച്ചു മാത്രം കാണുന്നവരിൽ ആണത്രേ
വിജയം എന്തിനുമേതിനും എത്ര വലിയ നോവിനും ആശ്വസിച്ചു
വേണം
കാണുവാൻ ഹൃദയത്തിൽ
നമ്മുടെ മുടക്കുവാൻ എത്ര വലിയ
നോവിനും നാം ആശ്വസിച്ചു വേണം
കാണുവാൻ ഹൃദയത്തിൽ
നമ്മുടെ പാത മുടക്കുവാൻ എത്ര
നോവ് വന്നാലും
ആരും അറിയാതെ ഒരിടത്തു വച്ചിടണം
നോവുകൾ നോവിൻ പാതയിൽ പിരിയുന്ന വരെ നമ്മെ
പിറകിൽ നിന്നു വിടാതെ ഒരു വേദനയായി നമ്മെ പിന്തുടരും
മണ്ണിൽ നിറമാർന്ന വർണ്ണങ്ങളെ പോലും.......
എന്തു സന്തോഷത്തിലും പാതി ആകുന്നു നോവിൻ നിറകുടം
ഒരുപുഷ്പത്തിനും ഏറെ നോവുകൾ
കൂടിക്കിടക്കുന്ന പാതയിൽ വന്നിറങ്ങേ ണ്ടി വരുന്നു.
മരണത്തെക്കാൾ നിറമുള്ള ദുർവാർണമാണീ നോവുകൾ.......
മരണമേ എന്നെ രക്ഷിക്കു ദുർവിധിയിൽ നിന്ന്
രക്ഷ കർത്താവായി വന്നു സന്തോഷമേ നീ ഇനി എന്നെ
പിന്തുടരരുതെ...
നിന്നിൽ നിന്ന് ഏറെ പിന്തുടരുന്ന എന്നെ നിറയുന്നു
നോവുകൾ
ഇനിയും വരും നോവിൻ പാതയിൽ കൂടി നടക്കുന്ന
കാലത്തോളം...... ജീവിതത്തിൽ നോവാണ് മരണത്തേക്കാൾ ദുഃഖം
സ്പർശിക്കുന്നത്......

ഇനി എന്നിൽ സ്പർശനം ഏൽപ്പിക്കരുത്....
സന്തോഷമേ ഇനി എന്നിൽ സ്പർശനം ഏൽപ്പിക്കുമ്പോൾ
കൂടെ വരുന്ന നോവിനെ മാറ്റണേ...
നോവിൽ എൻ ജീവിതം നോവാതെ
സൂക്ഷിക്കാൻ സന്തോഷമേ സ്പർശനം ഏൽപ്പിക്കു വേഗം.....

അഥിന.എസ് 9C

ഉരുകുന്ന ദൈവത്തിൻറെ സ്വന്തം നാട്

മല ചുരത്തിയ നീരുറവകൾ
അന കൾ കെട്ടി അടച്ചു നാം
പുഴയൊഴുകിയ വഴികൾ ഒക്കെയും
അതിരു കല്ലുകൾ കൾ പാകി നാം
കുന്നിടിച്ചു നികത്തി നാം
പുഴകൾ ഒക്കെ നികത്തി നാം
പണിത് ക്രുട്ടി കെട്ടിടങ്ങൾ
കൃഷി നിലങ്ങൾ നികത്തി നാം
ഭ്രൂമി തന്നുടെ നിലവിളി
അതു കേട്ടതില്ല അന്നു നാം
പ്രകൃതി തന്നൂടെ സങ്കടം
ഉള്ളിൽ ഒതുക്കി യത് അറിഞ്ഞുവോ നാം
മിർസന.. 8M

കേൾക്കാതെ പോയ വാക്കുകൾ

പ്രിയപ്പെട്ട സ്നേഹിതരെ

ഞാനിവിടെ ഇവിടെ പറയാൻ പോകുന്നത് നാം ഏറെ ആളും ലോകത്ത് കണ്ടു വരുന്ന ഒരു പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് ആണ്. നമ്മളെ ഏറെ സ്നേഹിച്ചു വളർത്തിയ മാതാപിതാക്കളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ഓരോരുത്തരും ഇന്ന്. അമ്മ എന്ന വാക്കിനർത്ഥം തന്നെ നന്മ എന്നാണ്. ദൈവത്തിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ തനിക്കുവേണ്ടി ചോദിക്കാതെ മക്കൾക്കുവേണ്ടി ചോദിക്കുന്ന ഒരേയൊരു വ്യക്തി അമ്മയാണ്. മാതാപിതാക്കളുടെ സ്നേഹം മനസ്സിലാക്കാതെ അവരെ വൃദ്ധസദനത്തിലേക്ക് തള്ളിവിടുകയാണ്. നമ്മുടെ ഓരോ കാര്യവും അറിഞ്ഞു ചെയ്തു തരുന്ന അമ്മയെ ആണ് നമ്മൾ തള്ളിക്കളയുന്നത്. രാവുംപകലും നമുക്ക് വേണ്ടി കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്ന അവരെ ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. നമ്മളിൽ ആണ് നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ ആശയും പ്രതീക്ഷയും. മക്കൾ എത്ര ക്രൂരത ചെയ്താലും പൊറുക്കുവാൻ കഴിയില്ല ഒരേയൊരു ആത്മാവ് അമ്മയാണെന്ന് സത്യം നാം മറക്കാതിരിക്കുക മാതാപിതാക്കളുടെ സ്നേഹം

അളക്കാൻ ഞാൻ കഴിയാത്തതാണ് ആണ് താഴെ കടലും വിശാലമായ ആകാശവും ഒന്നും അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തോളം വരില്ല. വാർദ്ധക്യം തളർത്തുന്ന മനസ്സുകളെ അവളെ തള്ളിക്കളയുക അല്ല. മറിച്ച് നെഞ്ചോട് ചേർത്തു പിടിക്കുകയാണ് ഓരോ മക്കളും ചെയ്യേണ്ടത്. ചെറുപ്പകാലത്ത് മക്കൾക്ക് ആശ്രയമായി നിന്ന മാതാ പിതാ ക്കളെ വാർദ്ധക്യത്തിൽ കുട്ടിയെ പോലെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ഉള്ള കടമ ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഉണ്ട്. ഇത് നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും മറക്കാതിരിക്കട്ടെ

ഫാത്തിമ റിംഷ &ഫാത്തിമ അൻഷിദ. 8M